

Értélet

A vezetőségválasztó taggyűlés beszámolójáról

Pártalapszervezeteink rendkívül fontos esemény előtt állnak. A közeli napokban megkezdődik az új vezetőségek megválasztása. A vezetőségválasztó taggyűlések politikai előkészítése, jó megszervezése, zavartalan lebonyolítása, biztosítja majd a választás sikerét. Ezt a feladatot megkönnyíti a párttagság élénk érdeklődése a vezetőségválasztás iránt. Ez az érdeklődés, amely még a pártönkívüliek körében is megnyilvánul, azt a kötelességet rója a pártalapszervezetek vezetőire, hogy a beszámolóban sokoldalúan emlékezzenek meg az eredményekről és hibákról, a vitákban feltöltsék számításnak a párttagok aktivitására.

Régebbi vezetőségválasztásokon előfordult, hogy a beszámoló nem a bányászat sajátos problémáival foglalkoztak, hanem inkább országos ügyekkel. Természetesen helyes összekapcsolni az országos jellegű cél elérését a helyi feladatokkal. Azonban

a beszámolóban túlsúlyában a helyi feladatok végrehajtásának módjával kell foglalkozni.

Az új taggyűlés éri el a kommunizmus felé vezető utat, hogy a kommunizmus hogyan lehet a bányászatban, hogyan lehet a bányászok életét minél jobban végrehaj-

tasítani. A beszámolóban meg kell mutatni a kommunizmus követelményeit az éves munkában, a bányászok életében, s ezt a beszámolóban feltölteni kell a kommunizmus követelményeivel. A beszámolóban meg kell mutatni a kommunizmus követelményeit az éves munkában, a bányászok életében, s ezt a beszámolóban feltölteni kell a kommunizmus követelményeivel.

Az elmúlt héten a tröszt pártalapszervezetében az oktatási napot megváltoztatták, csütörtök helyett pénteken tartották meg a foglalkozást. Ennek ellenére, hogy egy nappal eltolták az oktatást, az nem vált jobbra. Többet kell figyelnünk az oktatás fő vonásait megemlítve az elsőséves politikai tanfolyamra, hogy a megjelölt témák elnevezését meg kell változtatni.

A trösztben dolgoznak aránylag a legfejlettebb elvtársak. Mégis ilyen nagyarányú mulasztás előfordul, pedig Rieder elvtárs, az oktatási felelős mindenkit személyesen kiértékelte. Vegyünk példát a tröszt dolgozóit a cseri bányászoktól, ahol a politikai oktatás kiválóan megy. A bányászok a földalatti munka után is résztvesznek a foglalkozáson, képezik magukat, tanulnak. Reméljük, hogy a tröszt oktatási munkája is követi majd a cseri oktatás színvonalát.

megjavításáról. Mutassanak rá a beszámolóban, hogyan erősödött a pártszervezet tekintélye a pártönkívüliek között.

A beszámolóban azonban foglalkozni kell azokkal a hibákkal is, amik a pártalapszervezetek életében fellelhetők.

Majdnem mindenütt gyöngén megy az oktatás.

Erről beszélni kell és kommunista bírálatot és önbírálatot meg kell javítani az oktatást, erősíteni a párttagság eszmei politikai nevelését. Beszélni kell a beszámolóban arról is, hogy egy-egy bányában a termelés még mindig nem kielégítő. Sok a nagytermelő műszak, ami hajrát jelent, igen gyakran baj van az önköltséggel, a termelékenység emelésével. El kell mondani, hogy sok szó esik a minőségről azoknál az üzemeknél, melyeknek szemet szállítunk. A beszámolóban mindezeket fel kell említeni és majd a taggyűlés kollektívája bírálatával, javaslataival segít ezeknek a felszámolásában.

Bírálat és az önbírálat a párt-demokrácia fontos eleme. S ezért a beszámolóban kritikusan és önkritikusan kell lennie. Különösen nagy jelentőségű a Központi Vezetőség novemberi határozatában az alulról jövő bírálat fejlesztése.

A beszámolóban érezhető le-

gyen, hogy szükség van a kommunisták bírálatára.

A vezetőségválasztó taggyűléseken, ahol két év munkáját tárgyalják meg, s a jövő feladatairól beszélnek, feltétlenül érvényesíteni kell a bírálatot, s az önbírálatot. De ez ne legyen formai! Ne olyan legyen, mint nem egyszer előfordult, hogy a funkcionáriusok megfogadták, hogy a hibákat soha többé nem követik el, s aztán ment minden a maga útján.

Nagyon fontos a beszámoló után a jó határozati javaslat megbeszélése, Vigyázni kell arra, hogy ne általánosságokról beszéljen a határozati javaslat, hanem

határidőket és felelősöket megjelölve a tényleges tennivalókra mutasson rá.

Olyan legyen a határozati javaslat, hogy abba bele lehessen foglalni a vezetőségválasztó taggyűlésen elhangzó javaslatokat is.

A vezetőségválasztó taggyűlés beszámolója ünnepív teszi majd a taggyűlést. Nemcsak az lesz ünnepi, hogy beszámoló lesz, vita és választás, hanem az, hogy mindezek hozzájárulnak a párttagok kommunista neveléséhez, a célok eléréséhez, mert kommunisták számára a legszebb, legünnepibb feladat annak a megbeszélése, amivel a szocializmus építéséhez hozzájárulnak.

A pártoktatás hírei

Az elmúlt héten a tröszt pártalapszervezetében az oktatási napot megváltoztatták, csütörtök helyett pénteken tartották meg a foglalkozást. Ennek ellenére, hogy egy nappal eltolták az oktatást, az nem vált jobbra. Többet kell figyelnünk az oktatás fő vonásait megemlítve az elsőséves politikai tanfolyamra, hogy a megjelölt témák elnevezését meg kell változtatni.

A trösztben dolgoznak aránylag a legfejlettebb elvtársak. Mégis ilyen nagyarányú mulasztás előfordul, pedig Rieder elvtárs, az oktatási felelős mindenkit személyesen kiértékelte. Vegyünk példát a tröszt dolgozóit a cseri bányászoktól, ahol a politikai oktatás kiválóan megy. A bányászok a földalatti munka után is résztvesznek a foglalkozáson, képezik magukat, tanulnak. Reméljük, hogy a tröszt oktatási munkája is követi majd a cseri oktatás színvonalát.

Közel 100 csille szén 3 nap alatt

Fiatalkorú vájárak egyik legjobbját Toldi László nagy útra készült. Jó munkáját jutalmazta a Német Demokratikus Köztársaságba megy két hétre. A fiatal tagjelölt ezt a kitüntetést jó munkával viszonozza. Új

év első napján Toldi elvtárs 216,2 százalékot ért el, 29 csille szén termelt. Kedden még ennél is jobb eredménye volt, kerekén 250 százalékot termelt 33 csillével, szerdán 245,6 százalékot ért el, 32 csillével csillét adott ki. Az új év első három napjában Toldi László csillét adott ki, becsülettel teljesített, példát mutat a DISZ fiataloknak.

Csösz János a Szakma Kiváló Dolgozója

Csösz János ismét bizakodva beszél a terveiről. Érthető is ez nála, hiszen az elmúlt szombat munkájának újabb elismerését kapta.

Az ehhez szükséges feltételek elérését az F-4-es gépeknél eléri eredményeivel, a másik részét pedig kézféjtéssel érte el. Ismét bizakodva beszél, hiszen rövidesen géppel dolgozik. Azt mondja, hogy a műszakra előírt csilleszám 21, ő igyekszik fog 40-45 csillével teljesíteni. Ez az ígéret ha megvalósul nemcsak Csösz János tekintélyét erősíti meg, hanem jelentős segítséget nyújt a Beszélő-akna lemeztelítésének behozásában.

A kabátján sorakozó kitüntetések mellé odakerült a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetés is. Csösz elvtárs különösebb büszke arra, hogy

Kitüntetések

December 31-én este 7 órakor Martinkó elvtárs, a tröszt igazgatója és a város kis ünnepség keretében a város legjobbjait és fizikailag dolgozókat a munkájukért kitüntetéseket. Szikora elvtárs, a Cseri bányászok vezetője, Szakma Kiváló Dolgozója jelvényt kapta a város jutalommal. Csösz János, István, Bálint, István, Székely, Varga Sándor, Gergely, Jeney Sándor elvtársak a város Kiváló Dolgozója jelvényt kapták meg. Ruff

István, Sántori László, Lavrenco, Lajos, Buzási János, Reguli János és Bártai László elvtársak jó munkájukért pénzjutalommal részesültek. A jutalmak átadása után bárány beszégetésben sokáig együvé maradtak még meghívottak, majd Martinkó elvtárs, újvári kivánságai után családjuk körében ünnepelték az új évet. A kitüntetett elvtársaknak további jó munkát, jó eredményeket kívánunk.

Az új év 1000 Ft-nal kezdődött

Az új év négyezer forinttal kezdődött. Az új év négyezer forinttal kezdődött.

A legutóbbi évben a városi kassza hiányzik a költségvetésből és 5000 forinttal. Ezek aztán igazán szerencsés emberek, akik bizakodással tekintenek az év következő napjaira. Bármilyen furcsán hangzik, Miklós Sándor mégis bosszús volt. Mert igaz ugyan, hogy kihúzták a költségvetést, hiszen a saját két

kezében a négyezer forinttal kezdődött az új év. Igazán érthető, hogy meggyőző hűséggel tudják életre kelteni a játék csókos jeleneteit. És a Bálint házaspár? Ok valóságban előbb kerültek össze, mint a szerepben. Milyen hasznos is, ha ennyi színpadi szerelem mögött ennyi valóság is van. Kérdezzük csak meg a rendezőt: Montli Lászlót — aki délelőtti bányász, — a csoport hajtómotort. — Helyeslően bílni. Így igazán nem nehéz a Sztaniszlávsky módszert alkalmazni. Berec Gyöngyike a csoport legáltalabb tagja, az életkorát nem írta le, helyette inkább azt, amit a többiek mondanak róla: „Tehetséges és jogos az a kívánsága, hogy színész legyen.”

Színjátékosok

ványozta, hogy hozzák színre a „Pettyes” című vígjátékot. Nekivágták és sikerült. Pedig mennyi, de mennyi baj volt. Hiányzott a gyakorlat, a nagyobb lélegzetű színműre való felkészülés. Megszervezték közösen. Azt sem tudták, ki intézze a szereposztást. Elvégezték közösen. És sikerült. Igaz, hogy mire színre került a darab, szinte mindenki a harmadik szerepében játszott. De a szereposztás mindnél sikerült. Közben megalakították a színjátszócsoporthoz vezetőségét. És próbáltak munka előtt, munka után, egyre lelkesebb igyekezettel. Ha valaki megpróbált elmaradni, azt a többiek „közösen gyúrták meg”. Hiszen a csoport tekintélyéről, és jövőjéről volt szó. Szorgalmuk megjutalmazták. A Széntröszt Szakszervezete és a Kultúrthoz felküldte őket Budapestre, hogy tekintsek meg a Blaha Lujza Színház „Pettyes” előadását. Igen. Tanultak —, de nehogy azt gondolja bárki, — hogy ők le akarták kopírozni az igazi színészek játékát. — Tiltakoznak szinte egyszerre. És egyszerűen elkövetkezett a bemutatás. Gyönyörű emlék marad. Azt a tapsot, azt a lelkesedést, amivel játékaikat jutalmazták, nem lehet elfelejteni. Ők is megismerték a színészek legdrágább fizetségét: A közönség elismerő szeretetét. Megnövekedett az önbizalmuk, és elindultak azon az úton, ami a „Pettyes” 10 előadásának óriási sikeréhez vezetett. Nemcsak Várpalotán, hanem vidéken is megismerték a Jókai színjátszó csoport tagjait. Herend, Lajoskomárom, Tés, Hévíz, és ... Budapest.

műt sorai. Hú, de nehéz percek voltak, amíg felgördült a függöny. De sikerült. A pesti nézők egyetlen mondatba foglalták véleményüket. — Sikerült megteremtteni a fővárosi előadások légkörét. Ezt a nagy sikert még teljesebbé teszi, ha megismerjük azokat a körülményeket, amelyek az utazást megelőzték. Pénteken, november 10-én a csoport teljes létszámmal a cseri külfejtéshez vonult társadalmi munkára. Este 10-ig dolgoztak, de itt is jól „szerepeltek”. — Tizenöt vagon szén termeltek. Aztán éjjel 3-ig a díszleteket csinosították, és úgy indultak Budapestre. — De megérté, mert elhozták a pestiek elismerését, a szakszervezet díszes porcelán vázával tüntette ki a csoportot. Ez a siker tovább növelte az önbizalmat, és új feladatra vállalkoztak. Alig két hónap alatt megtanulták a „Nászutazás” című zenés vígjátékot, ami pedig műfajilag is újat jelentett. Sok éjszaka fáradságos munkája azonban ismét meghozta eredményét. Amikor az első előadás után legördült a függöny, sokáig viharzott a nézők tapsa. És most itt ülnek valamennyien, fejlesztik tudásukat, vigyáznak a csoport egységére, vigyáznak saját szép elgondolásaikra. Hogyan nézem őket, arra gondolok, hogy kik is ők tulajdonképpen. Néhány vonással — ugyan erre nem hajtalmaztak fel — hadd rajzoljak portrét is rólok. Ugy, ahogy ők beszéltek egymással az előbb. Az a komoly nézésű fiatalasszony Olasz Marika, akire egyöntetűen mondták: „Marika tudja elsőnek a szerepet, ő rá mindig lehet számítani, a szövegből egy betűt sem hagy ki.” Igen, Olasz Marika valóban olyan alapos, és

amit a nézők nem tudnak: Szakmája bányakövés és szorgalmas munkájával elnyerte a Bányászati Kiváló Dolgozója kitüntetést. Vagy a Szeitner házaspár — mert így hívja már mindenki őket — Szeitner Feri és a menyasszonyát, Technikusok mindketten és a legérdekesebb, a szerepükhöz tartozó játékházasságból valószínűleg a legfontosabb. Igazán érthető, hogy meggyőző hűséggel tudják életre kelteni a játék csókos jeleneteit. És a Bálint házaspár? Ok valóságban előbb kerültek össze, mint a szerepben. Milyen hasznos is, ha ennyi színpadi szerelem mögött ennyi valóság is van. Kérdezzük csak meg a rendezőt: Montli Lászlót — aki délelőtti bányász, — a csoport hajtómotort. — Helyeslően bílni. Így igazán nem nehéz a Sztaniszlávsky módszert alkalmazni. Berec Gyöngyike a csoport legáltalabb tagja, az életkorát nem írta le, helyette inkább azt, amit a többiek mondanak róla: „Tehetséges és jogos az a kívánsága, hogy színész legyen.”

Hej színjátékosok, színjátékosok... Érdekes és szép hivatás ez, tele színnel, érdekességgel, ezernyi élménnyel és tréfával. Ezt érzem ezen a próbán, ennek a hangulatában vagyok, amikor az írás befejezéséhez érek. Megbecsülést és támogatást érdemeltek. Hiszen nem vagytok hivatásosok. Társadalmi munkások vagytok, akik a napi nehéz munka után összejöttök, tanultok és fáradoztok, hogy aztán a színpadra lépve szóakoztassátok, neveljétek az embereket. De ezért a legtöbbet kapjátok. Az emberek szeretetét és háláját. Ez az a bizonyos tűz, ami fűt, hajt benneteket magasabb célok felé. További lelkes, eredményes munkát kívánok és végül csak annyit. „A mi munkátok nem tűnik el, megmarad a város dolgozóinak növekvő műveltségében, a szocialista kultúra iránti érdeklődésben.”

Gadi Sándor

A „Nászutazás” című zenés vígjáték szövegét gyakorolják a szereplők. Valamennyit ismerem és most festés nélkül, maszkirozás nélkül csak a szöveg, meg a hangjuk árulja el, hogy játszanak. A színműben még ott csillog az út sara, ruhájuk is amolyan munkaruhák, a szemükben mintha fáradtságot látna az ember. De próbálnak szívvel-lellekkel, igyekeznek csiszolni a játékot. Ha valahol hiba mutatkozik, komoly arccal figyelmeztetik egymást, és ez a fiatalos komolyság nagyon jól áll nekik. Meglátszik, hogy beszéltartoznak, szeretik egymást, és szeretik azt is, amit csinálnak, az ifjúság lelkes, tiszta szeretetével. Alig várom, hogy színpadon legyen, elbeszélgessek velük.

A csoport születésének körülményeiről érdeklődök, de a kérdések között titkolva ott kíváncsiskodik: Miért szeretik a színjátszást, hogy látatok neki, milyen problémáitok, milyen terveitek vannak, mit tettek és mit szeretnétek tenni? — És ők egymástól veszik át a szavakat. Néha összevillan a tekintetük, ha valami olyan részhez érnek, ami a csoport „beiszlósít” számát, de a válaszukból kibontakozik a történet. Lelkesedésük magával ragad, és akár hogy akarom, nem szalad elég gyorsan a ceruzám. De ki győzné követni ezekben a gondolatoknak szárnyalását.

Nem tekinthetnek vissza hosszú múltúra. Alig 10 hónapja alakult a csoport és bizony félnék, tapogatózva jelentkezték első játékaikkal „A Béke Hadseregével”. — Hej, milyen gondjaink voltak. — Emlékeztetek még rá? Te mindig kihagytad a névelőket a szövegből. Te meg a próbákat nem szeretted. — Most egymással beszélgetnek mind mintha éves távlatokból emlékeznének valamire. Aztán... aztán következett a nagy változás. Egyik este, hogy ki, azt már nem tudják, — de lehet, hogy az egész csoport — azt indít-